

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **V. R.**, zastoupen JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2011, č. j. CPR-16225-3/ČJ-2010-9CPR-V234, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2015, č. j. 6 A 50/2011 – 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 30. 3. 2015, č. j. 6 A 50/2011 – 42, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2011, č. j. CPR-16225-3/ČJ-2010-9CPR-V234. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie České Budějovice, Inspektorátu cizinecké policie Tábor, ze dne 16. 11. 2010, č. j. CPCB-6048/ČJ-2010-02KP, jímž byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení spojené s řízením o správním vyhoštění podle ustanovení § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, paušální částkou ve výši 1000,- Kč, a to ve lhůtě do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

[2] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

[3] Podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. „*[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení*“.

[4] Podle § 40 odst. 2 věty první s. ř. s. „*[l]hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty*“.

[5] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. „[n]estano*vi-li* tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně“.

[6] Kasační stížností napadené rozhodnutí bylo právní zástupkyní stěžovatele doručeno dne 30. 4. 2015 (viz doručenka na č. l. 45 spisu městského soudu). Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy čtvrtek 30. 4. 2015. Poslední den lhůty tak připadá na čtvrtek 14. 5. 2015, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná právní zástupkyní stěžovatele osobně na podatelně městského soudu až dne 15. 5. 2015 v 11.30 hod. byla tedy podána opožděně.

[7] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako opožděnou za použití § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2015

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu